

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Jaargang 68

37

Weekblad voor kerk en samenleving

22 september 2024

Bezoek paus Franciscus aan Indonesië

Van 3 tot en met 6 september 2024 heeft paus Franciscus een apostolisch bezoek gebracht aan Indonesië. Dit bezoek maakt deel uit van een reeks bezoeken van paus Franciscus aan de regio Azië-Pacific, Indonesië – Timor Leste/ Oost Timor – Papoea Nieuw Guinea – Singapore, van 3 tot 13 september 2024. Dit bezoek was een bezoek met het grootste geografische gebied en de langste bezoekduur tijdens zijn pastoraat.

Sinds zijn verkiezing in 2013 heeft paus Franciscus 59 landen buiten Italië bezocht. Hij heeft alle delen van de wereld bezocht, beginnend bij de continenten Europa, Afrika, Noord-Amerika, Zuid-Amerika, Australië en Azië.

Pastorale bezoeken en staatsbezoeken

Eén van de doeleinden van de bezoeken van de paus aan verschillende landen is het verlenen van pastorale zorg aan katholieken. De paus wil solidariteit tonen met hun levensstrijd en morele en spirituele steun betuigen in het geloof in Jezus Christus.

Het bezoek van elke paus aan verschillende landen heeft altijd de betekenis van een pastoraal bezoek. De aanwezigheid van de paus versterkt altijd de banden van broederschap en eenheid binnen één kerkelijk lichaam, tussen de plaatselijke katholieke kerk en haar belangrijkste herder, de paus in Rome.

Naast pastorale bezoeken zijn de apostolische bezoeken van de paus echter ook staatsbezoeken als hoofd van het Vaticaan aan

de bezochte landen. De paus brengt altijd een boodschap van vrede, gerechtigheid en ware broederschap naar de landen die hij bezoekt, en naar de mensheid.

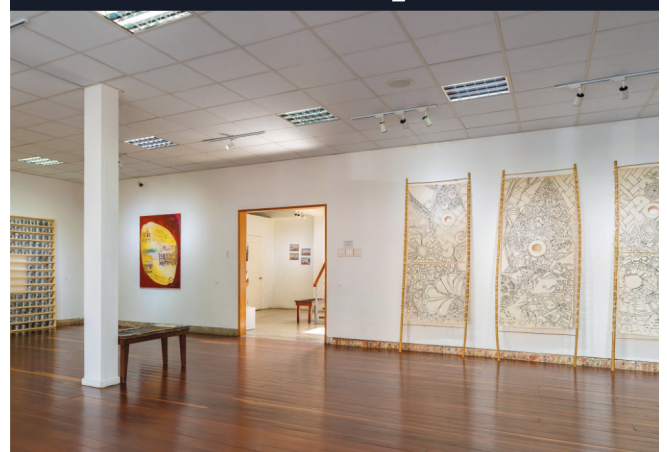
Ieder bezoek van de paus trekt dus altijd veel aandacht. Niet alleen van katholieken, maar ook van mensen buiten de kerk, nationaal en internationaal.

Grote vreugde Indonesische samenleving
Een van de opvallende dingen die zichtbaar waren tijdens het bezoek van paus Franciscus was het grote enthousiasme en de vreugde die de Indonesische katholieken en de Indonesische samenleving ervoeren. Dit bezoek genas het verlangen van 8,6 miljoen Indonesische katholieken naar de aanwezigheid van de paus als belangrijkste pastoor van de kerk, omdat het vorige bezoek van paus Johannes Paulus II 34 jaar geleden plaatsvond, namelijk 9-14 oktober 1989.

Deze vreugde was vier dagen lang zichtbaar in elke activiteit van de paus. Elke bezochte plaats was druk met mensen die wachtten en vreugdegroeten riepen. In feite werd de de paus op veel plaatsen verwelkomd door honderden moslims die zijn naam riepen terwijl ze met de Indonesische vlag en de vlag van het Vaticaan zwaaiden. Verschillende televisiekanalen, onlinenieuws en sociale media belichtten elk bezoek op lokaal, nationaal en internationaal niveau.

Wordt vervolgd op pagina 2

READYTEX
Art Gallery buy art
rent art
exclusive artists

www.readytexartgallery.com
Phone +597 421750 WhatsApp +597 8945911

ROOMS-KATHOLIEK
BISDOM PARAMARIBO
HENCK-ARRONSTRAAT 14, Paramaribo - SURINAME

Donateurs in Nederland kunnen donaties t.b.v. het RK Bisdom Paramaribo overmaken/storten op onderstaande rekening op naam van:

Stichting Surinaamse missie
BREDA - NEDERLAND

NL78INGB0000120254

Peregrinatie naar Aparecida!

EEN PELGRIMSTOCHT NAAR HET NATIONAAL
HEILIGDOM VAN BRAZILIË.
FEBRUARI 2026

ALPHONSUSKERK:
890-6070 VIRGINIA
874-0291 HELLEN

CLEMENSKERK:
884-5219 SITIE
861-4468 REGINA

VOOR MEER INFORMATIE

Bezoek paus Franciscus aan Indonesië *vervolg*

Het hoogtepunt van deze vreugde kwam tot uiting in de eucharistieviering in het Gelora Bung Karno Stadion op 5 september 2024. De viering werd bijgewoond door 85.000 mensen in het stadion en tienduizenden mensen buiten het stadion. Meer gedetailleerd werd de viering ook bijgewoond door 60 bisschoppen, 1500 priesters en duizenden nonnen.

Geloof, broederschap en mededogen

Tijdens het bezoek van paus Franciscus aan Indonesië was het thema: 'Geloof, Broederschap en Mededogen'. Deze drie thema's staan centraal in het pastoraat van de paus en illustreren zijn algehele pastorale fundament.

Paus Franciscus heeft zichzelf altijd omschreven als een iemand met hart voor de zwaksten in de samenleving. Deze zelfbeschrijving is een van de belangrijkste kenmerken van zijn pastorale benadering, namelijk aandacht voor degenen die gemarginaliseerd zijn. Dit staat in contrast met onze neiging naar het centrum te kijken en zich op het grote te richten. We hebben de neiging om gemarginaliseerde mensen de rug toe te keren. 'Maar', herinnerde de paus ons, 'het goddelijke en het menselijke zijn daar vaak aanwezig als we met ons hart kijken.'

De houding en de manier van herderswerk van de paus kunnen een heldere en scherpe spiegel zijn voor ons, kerkmensen en de mensheid. Vooral omdat we vaak prioriteit geven aan stabiliteit, vasthouden aan onze comfortzone, bezig zijn met onze eigen belangen, minder om andere mensen geven en ons zelfs afsluiten voor het lijden van anderen.

Interreligieuze dialoog

Voor paus Franciscus is het belangrijk om een brug te bouwen van dialoog en broederschap tussen religies, precies zoals hij deed tijdens het bezoek aan Egypte, de Verenigde Arabische Emiraten, Iraq, Bahrein en Kazachstan.

Tijdens zijn bezoek aan Indonesië was de boodschap van de interreligieuze dialoog een van de belangrijkste agenda's die hij deelde met religieuze leiders, de regering en figuren uit de Indonesische gemeenschap. Dit werd gekenmerkt door het bezoek aan de Istiqlal moskee in Jakarta op 5 september. Tijdens het bezoek werd de paus uitgenodigd door de hogepriester van de Istiqlal moskee, ondertekende hij de Jakarta-Vaticaanverklaring en liep hij door de tunnel van broederschap die de Istiqlal moskee verbindt met de naast gelegen kathedraal van Jakarta.

De paus prees de interreligieuze harmonie en interetnische eenheid in Indonesië als de meest waardevolle rijkdom die een voorbeeld zou moeten zijn voor de huidige situatie in de wereld.

Loop samen

Paus Franciscus nodigt ons uit om 'samen op weg te gaan' naar de strijd om het geloof te midden van de huidige situatie van het menselijk leven. Hij herinnert ons eraan dat we geen kerk moeten bouwen die egocentrisch is. Paus Franciscus wil de katholieke kerk bevrijden van haar gehechtheid aan macht en zelfgenoegzaamheid, en haar leiden naar een persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus en

haar medemensen.

De geest van 'samen wandelen en bruggen van ontmoeting bouwen' is wat paus Franciscus wil. We worden een open kerk, die anderen accepteert, wie ze ook zijn, en leeft in de Geest van Liefde. Dat is de betekenis van de pelgrimstocht van de Kerk in de wereld, die paus Franciscus blijft verkondigen.

Spiritualiteit Franciscus van Assisi

Sinds hij tot paus is gekozen, draagt hij de naam Franciscus, die een weerspiegeling is van Sint Franciscus van Assisi. De spiritualiteit van Franciscus van Assisi komt voort uit zijn persoonlijke ontmoeting met de Heer Jezus, die hem vanaf het kruis riep: 'Herstel Mijn Kerk'.

Paus Franciscus brengt deze spiritualiteit door alle kerkleiders en mensen tot collectief berouw uit te nodigen. Dit komt tot uiting in al zijn leringen, oproepen en inspanningen. In de context van de huidige situatie in de wereldmaatschappij blijft de paus de geest van dialoog, vrede en ware broederschap bevorderen. Hij voert zijn fundamentele pastorale missie uit, namelijk het verbeteren en teruggeven van de levens van de mensheid en het universum aan God; genezen, hersteld en vernieuwd in de Geest van God.

Dialoog en samenwerking

Het realiseren van hoop en spiritualiteit vereist echter zeker een proces, samenwerking, strijd en gedeelde opoffering. Daarom geeft het bezoek van de paus meer betekenis aan hoop en kracht om een cultuur van ontmoeting en dialoog op te bouwen, in een geest van broederschap, om een betere en vreedzamere wereld voor de mensheid op te bouwen.

De paus nodigt ons allemaal uit om te midden van de verschillende bestaande verschillen een gevoel van wederzijdse verbondenheid, wederzijds vertrouwen en wederzijdse dienstbaarheid te herontdekken. In deze geest worden we uitgenodigd om voorbij de grenzen en barrières van religieuze, etnische, traditionele, sociale en culturele verschillen te durven stappen, gebaseerd op de geest van ware solidariteit en broederschap van de mensheid.

Daarom is de boodschap en het doel van het bezoek van elke paus het zoeken naar ontmoeting, dialoog en samenwerking bij het opbouwen van een rechtvaardiger, humaner en waardiger wereldorde voor iedere menselijke persoon.

Boodschap bezoek paus Franciscus

Het bezoek van de paus zal zeker niet onmiddellijk alle sociale problemen oplossen waarmee de samenleving in Indonesië wordt geconfronteerd. Door dit bezoek werd de hoop van katholieken en lokale gemeenschappen echter vruchtbaarder en sterker. Dit geeft kracht en sterkere wortels bij het opbouwen van hoop en de toekomst.

Hoop leert ons niet op te geven en samen in vrede en broederschap te blijven werken in het licht van Gods Woord en Geest. Dat is de boodschap die paus Franciscus heeft achtergelaten tijdens zijn verschillende bezoeken.

*Pater Gading Johannes Sianipar
Diocesane priester uit Indonesië dienend in
het Bisdom Paramaribo, Suriname*

taal:
unie

Bromki fu tamara

Bromki fu tamara

voorleesprogramma voor jongeren

Elke schooldag na het ochtendnieuws
van 07.00 uur via livestream:

met herhaling om 18.30 uur in de avond!

Op wie moeten we zuiniger zijn dan op onze kinderen, **"zij zijn de toekomst"** (Nelson Mandela).

Alles wat je aandacht geeft, groeit. Lezen is groeien, zodat **"onze bloemen"** gaan bloeien (Monique Masé).

bromki fu tamara # lezen # spreken # actief luisteren # monique masé

Op De Verkooptafe Van De Frater Lambertus Bibliotheek

Aanbod van tweedehanse boeken die te koop zijn in de Frater Lambertus Bibliotheek. De prijs van het boek staat onder de samenvatting.

Adres: Mgr. Wulfingstraat 2

Openingstijden:

Maandag, dinsdag, woensdag, donderdag: 08.00 – 18.00 uur

Vrijdag: 10.00-18.00 uur

Voor info: Jenny Sopawiro, tel. 426092 tst 251

Email: bibliotheek@bisdomparamaribo.org

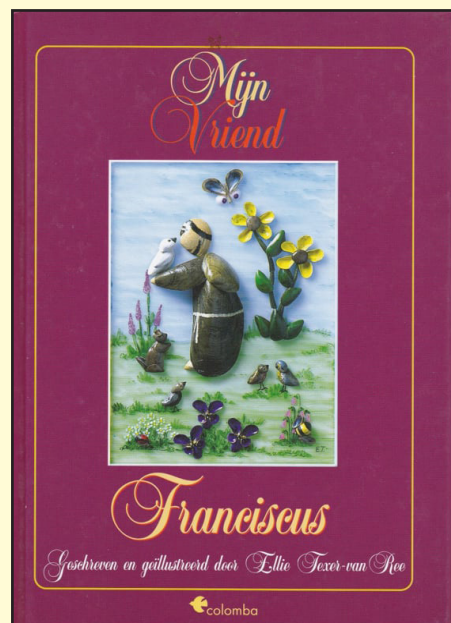
Johan Th. Bos

Zeker weten: gedichten over 't nieuwe leven

Bundel met gedichten bij bijbelfragmenten, gemaakt naar aanleiding van een preek, overdenking of bijbelstudie. De essentie van de gedichten vormt de troost die God altijd weer geeft. Ook in tijden dat men het niet zo ervaart, blijft de zekerheid tegen alle omstandigheden in.

Zevenhuizen-Moerkapelle: Stg Int. Bible Society, 1998; 128 blz.

Dit boek kost: Srd 10,=

Ellie Texer-van Ree
Mijn vriend Franciscus

Een boek over het leven van heilige Franciscus van Assisi. De auteur vertelt over de jeugd van Franciscus en waarom hij later zijn rijkdom opgaf, om als een arme verder te leven. Hij had ook grote eerbied voor de natuur. De schrijfster illustreert haar verhalen met schilderijtjes voorzien van natuurproducten uit haar omgeving.

Oegstgeest: Colomba, z.j.; 45 blz.

Dit boek kost: Srd 20,=

Behalve bovengenoemde boeken zijn er andere leuke en interessante boeken op de verkooptafel tegen de zeer aantrekkelijke prijzen van Srd 5, 10 en 20. U bent van harte welkom om te komen kijken en kopen en te genieten van de vredige sfeer in de Frater Lambertus bibliotheek.

Bromki fu tamara

In oktober start het nieuwe schooljaar en het kinderprogramma Bromki fu tamara. Kinderen gaan op weg richting Kerst en naar een fris, nieuw jaar ... 2025; uitgeroepen tot jubeljaar! Jubelen en juichen worden vaak in één adem genoemd.

De definitie is: "luidruchtig vrolijk zijn" en daar zijn kinderen best goed in. Enkele synoniemen zijn: bemoediging, vrolijkheid, hoop.

En "hoop", in al zijn facetten, is het thema van komend jubeljaar.

Met Bromki fu tamara spreek ik de hoop uit jongeren te bereiken. Dat zij het boek (her) ontdekken als onderdeel op hun levenspad. Lezen is groeien. Het tijdloze boek, de bijbel, als groots voorbeeld. Dat woorden hen mogen raken, de fantasie wordt aangeboord en het lezen van een boek terrein wint naast het ingeburgerd, mobiel-geraas".

Vredestichter Nelson Mandela zei: "op wie moeten we zuiniger zijn dan op onze kinderen, zij zijn de toekomst".

In het kinderprogramma Bromki fu tamara enthousiasmeren we het lezen, spreken en actief luisteren.

Vanaf oktober elke schooldag rondom het ochtendnieuws van 07.00 AM met een herhaling in de avond om 06.30 PM op Radio Immanuël livestream of 95.9 FM in de ether. Bromki fu tamara!

We zijn op zoek naar sponsoren die een gezond leesklimaat eveneens een warm hart toedragen en zich geroepen voelen hun steentje bij te dragen. Voor info belt u gerust met Radio Immanuël, tel. 47.20.20 (whatsapp: 8818030) en/of mail naar: bibliotheek@bisdomparamaribo.org. Veel luisterplezier wenst u:

Monique Masé

Doneer uw bijdrage voor Omhoog op het rekening nr. 10.35.169

**bij De Surinaamse Bank
t.n.v. R.K. Bisdom**

**met vermelding:
DONATIE OMHOOG**

Commentaar op de Lezingen van de 25e Zondag door het Jaar (Jaar B)

Achtergrond van de eerste lezing (Wijsheid 2: 12. 17-20)

De schrijver van het boek der Wijsheid was een gelovige Jood die ongeveer tussen 200 en 30 v.Chr leefde. Hij hield duidelijk van zijn godsdienst en van zijn volk. Hij richtte zich tot zijn Joodse geloofsgenoten die net als hij, buiten het land Israël in een hellenistische, Grieks-georiënteerde cultuur leefden. Waarschijnlijk leefde hij in de grote stad Alexandrië in Egypte waar er in die tijd een grote Joodse minderheid woonde.

In dit Bijbelboek staat de tegenstelling centraal tussen de 'rechtvaardigen' en de 'goddelozen'. Met de term 'goddelozen' bedoelde de schrijver degenen onder zijn mede-Joden die zich erg aangetrokken voelden tot de Griekse cultuur en filosofie. Zij leefden niet langer naar de richtlijnen van de Joodse Tora, de Wet. Ook gingen zij ervan uit dat de dood het einde van alles is en dat het leven kort en vol verdriet is. Hierdoor meenden zij genoeg redenen te hebben om slechts materialistische welvaart na te jagen en oppervlakkige pleziertjes. Voor hen waren de armen, de weduwen en de hoogbejaarden maar lastig en een verstoring van hun leven. De tekst die we in de eerste lezing tegenkomen, is een scherpe aanklacht van de gelovige schrijver. Hij geeft aan hoezeer deze groep 'ongelovige' Joden eigenlijk alleen maar denken aan zichzelf en hoe ze spotten met de gehele Joods-bijbelse traditie. Zij laten zich cynisch en godslasterlijk uit over de vrome Jood, omdat zij in zijn trouw aan de oude geloofstraditie een aanklacht ervaren op hun eigen oppervlakkige levensstijl. Zo komt het tot het wrede lijden en de gewelddadige dood van een rechtvaardige, gelovige mens. Deze tekst komt op bijzondere wijze tot vervulling in Jezus.

Eerste lezing: Wijsheid 2: 12. 17-20

De ongelovigen zeggen: "Wij willen de vrome belagen; want hij is ons een ergernis, en is een aanklacht tegen onze lauwheid. Hij beschuldigt ons dat wij de Wet niet onderhouden; en verwijt ons onze tuchteloosheid. Laat ons eens zien of zijn woorden wel waar zijn en nemen we als proef op de som, wat er gebeurt bij zijn dood. Want als de rechtvaardige een zoon van God is, zal God hem te hulp komen en hem bevrijden uit de greep van zijn vijand. Onderwerpen we hem aan een smadelijke proef om met foltering te achterhalen hoe zachtmoedig hij is en om ons te overtuigen van zijn verdraagzaamheid. Laten we hem veroordelen tot een schandelijke dood; naar eigen zeggen geniet hij immers bijzondere bescherming."

Tussenzang: Psalm 54.

Refrein: TOCH IS HET GOD DIE MIJ HELPT, DE HEER DIE MIJN LEVEN BEWAART.

1. God, sta mij bij met Uw Naam, kom voor mij op met Uw macht. Luister, o God naar mijn bede, hoor wat mijn mond U zegt.

2. Overmoedigen vallen mij aan, brutaal staan zij mij naar het leven zonder te denken aan God. Toch is het God die mij helpt, de Heer die mijn leven bewaart.

3. Vergeld mijn bestrijders hun slechtheid,

"Hij nam een kind en zette het in hun midden; Hij omarmde het en sprak tot hen: "Wie een kind als dit opneemt in mijn Naam neemt Mij op"

breng hen ten val in Uw trouw. Offeren zal ik U dan van harte, prijzen, o Heer, Uw weldadige Naam.

Achtergrond van de tweede lezing (Jakobus 3:16 – 4:3)

"Wie van u kan wijs en verstandig genoemd worden?" vraagt Jakobus aan zijn lezers in 3:13 van zijn brief. Wijsheid was in de maatschappij van zijn tijd een belangrijk begrip, maar Jakobus denkt dan niet zozeer aan de Griekse filosofische wijsheid, maar meer aan de Joodse opvatting daarvan. Daar is wijsheid altijd sterk verbonden met praktisch handelen en het leiden van een integer onberispelijk leven. Ware wijsheid, zo stelt het Oude Testament steeds weer, komt van boven, dat wil zeggen, wordt ons door de Geest van God gegeven, indien wij ons werkelijk op God richten. Jakobus stelt de lezers dan een rethorische vraag: "Waar komen bij jullie die vechtpartijen en ruzies vandaan?" Hij klaagt dan het oppervlakkige nastreven van enkel pleziertjes en het materialisme aan, en stelt dat die innerlijke onrust steeds weer leidt naar jalouzie, vechten en moorden. Alleen als je in gebed oprecht om wijsheid vraagt, kan deze door God geschonken worden.

Tweede lezing: Jakobus 3:16 – 4:3

Broeders en zusters, waar naijver en eerezucht heersen, daar treft men ook onrust aan en allerlei minderwaardige praktijken. De wijsheid van omhoog is vóór alles: rein, maar ook vredelievend, vriendelijk, altijd voor rede vatbaar, rijk aan barmhartigheid en vruchten van goede daden, onpartijdig en oprecht. Gerechtigheid is een vrucht van de vrede en slechts wie de vrede nastreven zullen haar oogsten. Waar komen bij jullie die vechtpartijen en ruzies vandaan? Toch alleen van jullie eigen hartstochten die jullie niet met rust laten? Jullie begeren dingen die jullie niet kunnen krijgen. Jullie moorden en benijden, en

jullie kunnen je doel niet bereiken. Dan gaan jullie vechten en strijden. Jullie hebben niets, omdat jullie niet bidden. En als jullie bidden krijgen jullie het niet, omdat jullie verkeerd bidden, met de bedoeling namelijk om wat je krijgt, uit te geven voor jullie boze lusten.

Achtergrond van de evangeliëlezing: (Marcus 9: 30-37)

In de evangeliëlezing van deze zondag zien we een pijnlijk contrast: terwijl de leerlingen ruziën om macht en aanzien, presenteert Jezus hun Zijn bestemming: het kruis. De leerlingen hadden echter een glorievolle toekomst verwacht waarin Jezus, de langverwachte Messias, het oude koninkrijk van David zou herstellen en dan wilden zij daar belangrijke posities van invloed in hebben. Ze hadden dus ruzie over wie van hen de belangrijkste was. Dat is de reden waarom niemand antwoord durft te geven wanneer Jezus hen thuis vraagt waar zij onderweg ruzie over hadden. Jezus plaatst dan een kind in hun midden. Ieder kind dat wij sinds die dag ontmoeten, kan voor ons een herinnering worden aan die levenshouding die Jezus ons voorhoudt. Door dienstbaarheid en een oprechte inzet voor de kwaliteit en het welzijn van medemens en samenleving, zullen we als individuele persoon, maar ook als geloofsgemeenschap, een inspirerend teken van het evangelie worden voor mensen om ons heen.

Evangelie: Marcus 9: 30-37

In die tijd gingen Jezus en Zijn leerlingen weg van de berg en trokken Galilea door; maar Hij wilde niet dat iemand het te weten kwam, want Hij was bezig Zijn leerlingen te onderrichten. Hij zeide hun: "De Mensenzoon wordt overgeleverd in de handen der mensen en ze zullen Hem doden; maar drie dagen na zijn dood zal Hij weer opstaan." Zij begrepen die woorden wel niet, maar schrokken ervoor terug Hem te ondervragen. Zij kwamen in Kafarnaüm en, eenmaal thuis, ondervroeg Hij hen: "Waar hebben jullie onderweg over getwist?" Maar zij zwegen, want ze hadden onderweg een woordenwisseling gehad over de vraag wie de grootste was. Toen zette Hij zich neer, riep de twaalf bij zich en zei tot hen: "Als iemand de eerste wil zijn, zal hij de laatste van allen moeten wezen en de dienaar van allen". Hij nam een kind en zette het in hun midden; Hij omarmde het en sprak tot hen: "Wie een kind als dit opneemt in mijn Naam neemt Mij op; en wie Mij opneemt neemt niet Mij op, maar Hem die Mij gezonden heeft".

Wordt vervolgd op pagina 5

Vormsel data:

- 19 t/m 24 okt Corneliskondre, Kalebaskreek, Donderskamp
- 14 nov t/m 20 nov vormsel Ligorio/Semoisie

	Stg. RK Begraafplaats Schiethaanweg 35 Paramaribo Suriname +597-472185 +597-472154 +597-8407779 +597-8598523 info.rkbegraafplaats@gmail.com Stg RK Begraafplaats Suriname
--	---

Commentaar op de Lezingen van de 25e Zondag door het Jaar (Jaar B)

Overweging:

“Als iemand de eerste wil zijn, zal hij de laatste van allen moeten wezen en de dienaar van allen”. Aan de hand van deze woorden van Jezus in het evangelie van deze zondag, wil ik met u nadenken over de deugd van bescheidenheid.

De context is dat Jezus Zijn apostelen enige tijd apart heeft genomen om hen te onderrichten over Zijn naderende lijden, dood en verrijzenis. Centraal in Jezus' onderricht was daarbij het werkwoord “overleveren”, in het Grieks: “para-dídoomi”. Judas zal Jezus overleveren aan de Joodse religieuze leiders, zij zullen Hem overleveren aan Pontius Pilatus, en van hem zegt Markus dan in 15:15: “maar Jezus liet [Pilatus] geselen en gaf Hem over om gekruisigd te worden”. Jezus probeert Zijn leerlingen te doen begrijpen dat in dit ‘overleveren’ door mensen, er een goddelijk verlossingsmysterie zich voltrekt: Jezus zal de wil van de Vader volbrengen, zich uit vrije wil overleveren aan lijden en smadelijke dood, zoals in de profetie van Jesaja 53 de Denaar van de Heer zich uit vrij wil overlevert aan bruto lijden en gewelddadige dood om verzoening, verlossing en nieuw leven te brengen voor de mensheid. De evangelist Johannes overdenkt dit mysterie in dat beroemde vers Joh. 3:16: “Want al zozeer heeft God de wereld liefgehad, dat Hij Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben”.

Maar de apostelen kunnen hun verwachtingen niet loslaten van Jezus als een glorievolle Messias die als onoverwinnelijke leider van een grote Joodse opstand de gehate Romeinen uit het land zal jagen en een hersteld Joods koninkrijk zal vestigen, waarvan Hij de koning uit het geslacht van David zou zijn. Maar Jezus wist dat de apostelen onder elkaar hadden zitten bekvechten omdat zij voor zichzelf ook belangrijke plaatsen in dit alles hadden verwacht. Precies daar ging hun onderlinge bekvechten over: wie is of wie zijn de belangrijkste? Er bleek dus een groot contrast te leven tussen deze menselijke drang onder de apostelen naar een vooraanstaande, grote positie en Jezus' spreken over bescheidenheid als een voorwaarde om werkelijk deel te zijn van hetgeen de Vader aan het doen was in en door alles wat de Zoon volbrengt.

Bescheidenheid, zo denk ik, groeit in een mens die steeds meer bewust wordt van het feit dat wij lang niet alles weten en kunnen weten, en die ook bewust is van de eigen zwakke kanten. Wanneer een mens geregeld nadenkt over de eigen kwetsbaarheid, de eigen gebrokenheid en

“Als iemand de eerste wil zijn, zal hij de laatste van allen moeten wezen en de dienaar van allen”.

onvolmaaktheid, en de eigen minpunten, dan groeien we in die cruciale levenshouding van bescheidenheid. Maar in onze huidige, vaak harde samenleving, is bescheidenheid absoluut niet vanzelfsprekend, en wordt vaak juist gezien als een ongewenst teken van zwakte.

Laten we daarom even tijd nemen om te proberen wat dieper binnen te dringen in de betekenis van deze zinnen uit het evangelie: “Als iemand de eerste wil zijn, zal hij de laatste van allen moeten wezen en de dienaar van allen”. Hij nam een kind en zette het in hun midden; Hij omarmde het en sprak tot hen: “Wie een kind als dit opneemt in mijn Naam, neemt Mij op; en wie Mij opneemt neemt niet Mij op, maar Hem die Mij gezonden heeft”.

Jezus herinnert ons eraan dat wij op vele, uiteenlopende manieren over God kunnen denken. Als wij ons erg onzeker of bedreigd voelen, dan willen we een machtige God die de wereld met krachtige, veilige hand leidt. Voelen we ons onbegrepen, dan willen we een God die als een moeder naar ons luistert. Worden we vervolgd of leven we in een situatie van spanningen of oorlog, dan willen we een God die onze vijanden stevig te lijf gaat en aanpakt. Maar Jezus vraagt ons in dit evangelie eigenlijk: wordt ons denken over God ook geïnspireert door het kijken naar kwetsbare, spelende kinderen?

Door het hectische van ons dagelijks bestaan, komen we vaak niet ertoe om over deze diepere zaken na te denken. Vaak beginnen wij dat pas echt te doen nadat wij een gigantische dreun kregen in ons leven. Heftige crises schudden ons dan wakker uit de oppervlakkigheid. En vanuit een hernieuwd besef van de eigen menselijke kwetsbaarheid en onvolmaaktheid, groeit dan vaak in ons die levenshouding van bescheidenheid.

Bescheidenheid is een hele belangrijke deugd! Vanuit dat bewustzijn van eigen kwetsbaarheid, worden we meer bewogen met de medemensen om ons heen. Bescheidenheid maakt dat je je beter los kunt maken van wat je zelf denkt en meent, en dan beter leert luisteren naar een ander. Je kunt dan meer leren van een ander. En zelfs ook sneller lachen om de grappen van een ander!

Jezus merkte dat Zijn apostelen onderling hadden zitten bekvechten over wie van hen de belangrijkste apostelen waren. Onze eigengerichtheid en arrogantie doen ons steeds weer broeien op nieuwe redenen en argumenten om onszelf naar voren te schuiven, om gelijk te hebben, of om de baas te spelen. Maar Jezus prikt hier doorheen. Hij plaatst een kind in het midden van de apostelen, omarmde het en sprak tot hen: “Als iemand de eerste wil zijn, zal hij de laatste van allen moeten wezen en de dienaar van allen. Wie een kind als dit opneemt in mijn Naam neemt Mij op”. Jezus maakt de apostelen dus duidelijk dat wie werkelijk Zijn rechterhand wil zijn, zich zal moeten toeleggen op de bescheidenheid.

De bescheidenheid zal ons helpen ons steeds meer los te maken van de eigen geslotenheid en gerichtheid op onszelf, en ons openheid en bewogenheid met andere mensen leren. Het kind dat Jezus in het midden plaatst en omarmt, staat voor Hem symbool voor mensen die niet meetellen in de maatschappij: de kansarmen, degenen wiens mening niet telt en die niets kunnen afdwingen maar die altijd genegeerd worden. Bescheidenheid zal ons helpen meer solidariteit met hen te beleven en iets voor hen te willen betekenen.

Daarnaast zal bescheidenheid ons ook meer vrienden opleveren, want door bescheidenheid kun je zoveel eerder een ander een oprecht compliment maken, of luisteren naar de mening of naar de inzichten van een ander. En dat schept vriendschap. Maar boven alles zal bescheidenheid ons ook dichterbij brengen tot de Vader, of zoals Jezus Hem hier noemt: “Hem die Mij gezonden heeft”. Gods liefde is bescheiden en barmhartig, en gericht op de levensvreugde van ons mensen. Zoals de Vader de Zoon gezonden heeft tot dienstbaarheid en inzet overeenkomstig de wil van de Vader, zo is Christen-zijn het besef dat Christus ons zendt. Laten we daarom tot besluit het Woord in een moment van stilte laten werken in ons hart en persoonlijk tot ons doen spreken: “Als iemand de eerste wil zijn, zal hij de laatste van allen moeten wezen en de dienaar van allen... Wie een kind als dit opneemt in mijn Naam, neemt Mij op; en wie Mij opneemt neemt niet Mij op, maar Hem die Mij gezonden heeft”.

VERKEERSVEILIGHEID

begint bij **MIJ!**

De Geloofwijzer

Maandag 23 september

Dagtekst
Lc 24,32: Ze zeiden tegen elkaar: ‘Was het niet hartverwarmend zoals Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons opende?’

Overweging
Jezus’ aanwezigheid verdicht zich in de eucharistie, omdat Hij daar de Christus van onze gemeenschap wordt. Hij is dan niet alleen de Christus in onszelf, maar de Christus in ons midden. Het is net als met de leerlingen van Emmaus. Toen ze Jezus herkend hadden bij het breken van het brood, vonden ze elkaar terug en zochten ze samen in Jeruzalem hun vrienden weer op. Zo zullen ook wij elkaar opnieuw vinden wanneer we Jezus’ lichaam en bloed ontvangen. Christus leeft in ons en maakt ons tot een gemeenschap die samen getuigenis aflegt van zijn aanwezigheid in deze wereld.

Gebed
Goede God, al wat ik ben, al wat ik heb – U bent het die het mij geeft. Dankbaar bid ik U om een hart dat open staat voor U en uw Woord verstaat. Dat ik mag leven in uw schepping in navolging van uw liefste Zoon, Jezus Christus, mijn Heer, die met U en de heilige Geest leeft, nu en in eeuwigheid. Amen.

Dinsdag 24 september

Dagtekst
Apk 3,20: Ik sta voor de deur en Ik klop. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen, en we zullen met elkaar aan tafel gaan.

Overweging
Door de doop wordt deelname aan de eucharistie mogelijk. De eucharistie is het sacrament waardoor Jezus zich innig en blijvend aan ons verbindt. Het is het sacrament van de tafel, van eten en drinken, het sacrament van het dagelijks voedsel. Gedoopt word je maar een keer in je leven, de eucharistie vier je elke maand, elke week of zelfs elke dag. Jezus gaf ons de eucharistie om zijn leven en dood te gedenken. Niet een gedachtenis waardoor we alleen maar aan hem denken, maar waardoor we ons verenigen met zijn lichaam. De avond voor zijn dood nam Jezus brood en zei: ‘Dit is mijn lichaam.’ Hij nam de beker met wijn en zei: ‘Dit is mijn bloed.’ Als we het lichaam en het bloed van Christus als voedsel tot ons nemen, worden we met hem verenigd.

Gebed
Goede God, soms ben ik blind voor uw goedheid, die U op zoveel manieren toont. Ik bid U: open mijn oren en mijn hart voor uw Woord en laat mij zien dat geven en nemen een kunst is, waarin uw Zoon Jezus mij wil onderwijzen. Maak van mij mens die in waarheid leeft en ieder het hare of zijne gunt, vandaag en tot in lengte van dagen. Amen.

Woensdag 25 september

Dagtekst
2 Sam. 7,18: Toen ging koning David het heiligdom binnen; hij nam plaats voor de HEER en zei: ‘Wie ben ik, Heer GOD, en wat is mijn huis, dat U mij zover gebracht hebt?’

Overweging
De verrijzenis van Jezus bleef een verborgen gebeurtenis. Jezus is niet verrezen om indruk te maken op zijn tegenstanders, om het laatste woord te hebben of om zijn gelijk te bewijzen aan degenen die Hem gekruisigd hadden. Jezus’ verrijzenis was voor degenen die van hem hielden en hem volgden vooral een teken dat Gods liefde sterker is dan de dood. Voor de vrouwen en mannen die zich met hem verbonden hadden was het een teken dat zijn zending voltooid was. Aan degenen die met hem dienstbaar wilden zijn aan de blijde boodschap gaf Hij de opdracht om alle mensen in het nieuwe leven met hem te betrekken. De wereld sloeg er geen acht op. Alleen degenen die Hij bij name riep, met wie Hij het brood brak en die Hij vrede toewenste realiseerden zich wat er gebeurde. Hoe verborgen ook, deze gebeurtenis bevrijdde de mensheid uit de greep van de dood.

Gebed
God, de Bron en Oorsprong van liefde, leer mij net zo lief te hebben als U. Geef mij een vonkje liefde voor mensen waarvan het moeilijk houden is. Zou ik, door uw liefde, vandaag misschien zelfs van mijn vijanden kunnen houden? Help mij daarbij, Heer. Amen.

Donderdag 26 september

Dagtekst
Fil 4,11: Ik zeg dit niet omdat ik tekort kom, want ik heb geleerd in alle omstandigheden mijzelf genoeg te zijn.

Overweging
De Kerk is zowel heilig als zondig, smetteloos als besmet. De Kerk is de bruid van Christus die haar heeft gereinigd ‘om haar tot zich te voeren in haar luister, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar heilig en onbesmet’ (Ef. 5, 26-27). Maar de Kerk is ook een stel zondige, warrige en bange mensen, die voortdurend in verleiding worden gebracht door hun driften en hun hebzucht, en verstrikt zijn in rivaliteit en wedijver. Als we zeggen dat de Kerk een lichaam is, hebben we het niet alleen over een heilig en onbesmet lichaam, op Christus gelijkend door doop en eucharistie. We refereren ook aan het armzalige en geschonden lichaam van al die mensen die er deel van uitmaken. Beide kenmerken horen bij de Kerk, voor wie volgeling van Jezus wil zijn.

Gebed
Here God, Schepper van het heelal, help mij vandaag om, geholpen door uw wijsheid, een vredestichter te zijn. Help mij dat op zo’n manier te doen dat ik niet voor nog meer problemen zorg, maar juist voor de oplossing! Amen.

Vrijdag 27 september

Dagtekst
Sir. 18,22: Laat je niet weerhouden om een gelofte bijtijds in te lossen en wacht niet tot aan je dood om in het reine te komen.

Overweging
Ons geloof in God, die in de Zoon en in de Geest bij ons en in ons kwam wonen, kan niet zonder ons geloof in de Kerk. ‘Kerk’ is dat onwaarschijnlijke stel mensen door wie God wil laten zien dat God van de wereld houdt.

Net zoals je niet zou verwachten dat God een mensenkind zou worden in het lichaam van een jonge vrouw die tweeduizend jaar geleden in een onaanzienlijk stadje woonde in het Midden-Oosten, zo verwacht je ook niet dat God zijn werk van verlossing wil laten voortzetten door een groep mensen die verscheurd wordt door twisten, vooroordelen, gezagsconflicten en machtsspelletjes. Toch zijn het geloof in Jezus en het geloof in de Kerk twee kanten van hetzelfde geloof. Het is niet te geloven maar God wil het zo!

Gebed
Eeuwige Vader, ik dank U voor de vrijheid in dit land. Geef de bestuurders de moed zich duidelijk voor U uit te spreken. Geef iedereen die toezicht houdt op de wetten bijzondere moed en kracht. Geef iedereen die betrokken is bij rechtsspraak helder zicht op het goede, en de wijsheid om rechtvaardige beslissingen te nemen. Laat ook hun eigen leven een voorbeeld zijn en de jongere generatie tot grote dingen inspireren. Amen.

Zaterdag 28 september

Dagtekst
1 Kor. 12,12–30: Het oog kan niet tegen de hand zeggen: ‘ik heb je niet nodig’, en evenmin het hoofd tegen de voeten: ‘ik heb jullie niet nodig.

Overweging
In de verrijzenis hebben we een geestelijk lichaam. Ons natuurlijk lichaam stamde van Adam, ons geestelijk lichaam krijgen we van Christus. Christus is de tweede Adam, Hij geeft ons een nieuw lichaam dat niet aan bederf onderhevig is. Zoals Paulus zegt: ‘En net zoals wij het beeld van de aardse mens hebben gedragen, zo zullen wij ook het beeld dragen dragen van de hemelse mens’ (1 Kor 15,49). Ons geestelijk lichaam lijkt op Christus. Jezus is ons sterfelijk leven komen delen, opdat wij ook zouden delen in zijn geestelijk lichaam. ‘Vlees en bloed kunnen geen deel krijgen aan het koninkrijk van God’ (1 Kor 15,50). Jezus kwam om onze vergankelijke natuur te bekleden met onvergankelijkheid, en onze sterfelijkheid met onsterfelijkheid (zie 1 Kor 15,53). Ons geestelijk leven krijgt dus haar volle gestalte in een lichamelijke vorm.

Gebed
Barmhartige Vader, ik voel vandaag mee met iedereen die vreselijke pijn lijdt omdat hij of zij aan de drugs is. Ik draag ze aan U op, Heer. Bevrijd hen uit de ijzeren greep van hun verslaving, net zoals U uw volk duizenden jaren geleden van slavernij bevrijdde. Toon hen uw kracht en liefde. Trek hen naar U toe, Heer, want U hebt de macht en kracht hen te bevrijden. Amen.

VOLGEND WEEK IN OMHOOG:

‘Mij is de wrake...’ (Rom.12:19)

Vergeldt niemand kwaad met kwaad; hebt het goede voor met alle mensen. ‘Houdt zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen.

Een artikel van Henri Bettencourt